

Home > CERCAMON > EDIZIONE > Pos nostre temps comens' a brunezir > Tradizione manoscritta > CANZONIERE C > Edizione diplomatico-interpretativa

Edizione diplomatico-interpretativa

	I.
P us nostre temps comensa brunezir. e li uerian son de las fuelhas blos e del solelh uey ta(n)t bayssatz los rays. per quel iorn son escur e te nebros. (et) hom non au dau zelhs ni chans ni lays. per ioy damor noi deuem esbau dir.	Pos nostre temps comens'a brunezir e li verjan son de las fuelhas blos e del solelh vey tant bayssatz los rays, per que·l jorn son escur e tenebros et hom non au d'auzelhs ni chans ni lays, per joy d'amor no·i devem esbaudir.
	II.
A questa mor no pot hom tan servir. que mil ai tans non doblel gazardos. q(ue) pretz e ioy e tot quant es e mai(s) nauran aisselh quen seran pode ros. quanc non passet couine(n)s ni los frays. mas per semblan greus er a conquerir.	Aquest'amor no pot hom tan servir qe mil aitans non doble·l gazardos, que pretz e joys e tot quant es, e mais, n'auran aisselh qu'en seran poderos; qu'anc non passet covinens ni los frays, mas per semblan greus er a conquerir.
	III.
P er lieys deu hom esperar e so frir. tant es sos pretz ualens e cabalos. quanc non ac suenh dels amadors sauays. de ric escas ni da paubrergulhos. quen plus de mil no(n) a dos tan uerays. que fina mors lo deya obezir.	Per lieys deu hom esperar e sofrir, tant es sos pretz valens e cabalos, qu'anc non ac suenh dels amadors savays, de ric escas ni da paubr'ergulhos: qu'en plus de mil no·n a dos tan verays que fin'amors lo deya obezir.
	IV.
L i trobador entre uer eme(n)tir afollon drutz e molhers (et) espos. e uan dizen qua mors uay en biays. per quell marit endeue non gilos. e donas son intra das em pantays. cuy mout uol hom escoutar (et) auzir.	Li trobador entre ver e mentir, afollon drutz e molhers et espos, e van dizen qu'amors vay en biays, per que·ll marit endevenon gilos e donas son intradas em pantays, cuy mout vol hom escoutar et auzir.
	V.

S ist siruen fals fan a pluzors gequir. pretz e iouen e lonhar ad estros. don proeza no cug q(ue) sia mais. ques casedatz ten las claus dels baros. manhs na ser ratz dui la ciutat de bays. don maluestatz non layssa un yssir.	Sist sirven fals fan a pluzors gequir pretz e joven e lonhar ad estros, don proeza no cug que sia mais, qu'Escassedatz ten las claus dels baros: manhs n'a serratz din la ciutat de bays, don Malvestatz no·n layssa un yssir.
	VI.
V es manhtas partz uey lo segle fallir. per quieu nestauc marritz e cossiros. que soudadiers non truep ab cuy sa pays. per lauzen giers quan bec malahuros. qui son peior que uidas que dieus trays. ardrels defrom e totz uiu(s) sebellir.	Ves manhtas partz vey lo segle faillir, per qu'ieu n'estauc marritz e cossiros, que soudadiers non truep ab cuy s'apays, per lauzengiers qu'an bec malahuros, qui son peior que Iudas que dieus trays, ardre·ls degr'om e totz vius sebellir.
	VII.
N os nols podem cas tiar ni cobrir. tollam nos delhs e dieus acosseilh nos. qus ioy damor me reuerdis em pays. e puesc iurar quanc ta bella no fos. peuc la uey mas per ella suy gays e iauzions e dieus men do iau zir.	Nos no·ls podem castiar ni cobrir; tollam nos d'elhs e dieus acosseilh nos! q'us joys d'amor me reverdis em pays, e puesc jurar qu'anc ta bella no fos: petit la vey mas per ella suy gays e jauzions e dieus m'en do jauzir!
	VIII.
A ras pot hom lauar (et) es clarzir. de gran blasme silh q(ue) son en combros. e si es pros yssi ra ues roays. e gurpira lo segle perilhos. (et) ab aitan pot si luirar del fays. quassatz en fai trabucar e perir.	Ara·s pot hom lavar et esclarzir de gran blasme, silh q'en son encompros; e s'i es pros yssira ves Roays, e gurpira lo segle perilhos, et ab aitan pot si liurar del fays, qu'assatz en fai trabucar e perir.

- letto 819 volte